

er egnet til at optræde til Ordenens Op-
retholdelse overalt, hvor der under en
Krig mellem andre Magter kan ske mindre
Neutralitetskrænkelser af mere eller mindre
tilfældig Art paa vort Territorium. Det
er altsaa det, der er Formaalet med vort
Militærvæsen. Jeg antager, at man vil
kunne indse den store Forskel, der er mel-
lem de to Slags Militærvæsen, at man vil
kunne indse, at faar man det første, da
kan Danmark ikke undgaa at faa Karak-
teren af at være en krigsførende Magt,
men faar man det sidste, da er ingen i
Tvivl om, at det, Danmark er, er et neu-
tralt Land.

Det Militærvæsen, som man fra Rege-
ringens Side, fra Flertallets Side og fra
Højres Side ønsker, er der ingen, der kræ-
ver af os, det kræver Neutraliteten ikke,
det kræver Traktater og Konventioner,
som Danmark er indgaaet paa, ikke af
os. Det Militærvæsen, som vi stille For-
slag om, stemmer med, hvad der passer
for et lille, neutralt Land, og det stemmer
med de Aftaler, som vi have truffet med
andre civiliserede Lande paa Konferen-
cerne i Haag. Ingen Steder i Haager-
Konventionerne finder man noget, der
kræver, at Danmark skal have et saa stort
Militærapparat, at det kan forsvare Neu-
traliteten mod alvorlige Krænkelser af en
Stormagt. Man kan tale om, at man øn-
sker et saadant Militærvæsen, men man
kan ikke bilægge disse Ønsker med noget
som helst Bevis for, at der er nogen, der
kræver et saadant Militærvæsen af os,
hverken Folkeretten eller Neutralitets-
regler eller de Aftaler, vi have truffet
sammen med andre Lande. Der er intet,
der kan afgive noget Bevis herfor. Det
er derfor ganske ubevist og — for at tale
med den højtærede Landbrugsminister —
ubevisligt, at vort Land har en uafviselig
Pligt til at værges sit Territorium mod
Neutralitetskrænkelser, saaledes som der
fra anden Side skrives i Betænkningen.
Vi have ikke en saadan Pligt, det kan
ikke nytte noget, at man fra anden Side
i Betænkningen skriver, at dette er uom-
tvisteligt, eller at det er en uafviselig
Pligt. Udtrykkene ere stærke, men de
dække ikke over de faktisk foreliggende
Forhold. Jeg forstaar saa godt, at jo
mindre Hold man har i Virkeligheden,
desto mere fristes man til at bruge stærke
Udtryk, men vi ere jo her saa vant til
de stærke Udtryk, at der ikke er nogen
som helst Grund for os til at lade os vild-
lede af dem. De stærke Udtryk dække

ikke over Mangelen paa Beviser, og Be-
viser har man ikke noget som helst af.

Den Sætning, at Danmark skulde have
en uafviselig Pligt til at værges sit Terri-
torium mod Neutralitetskrænkelser, er gan-
ske urigtig allerede af den Grund, at Dan-
mark jo aldeles ikke er i Stand til at op-
fylde denne „uafviselige“ Pligt. Den fin-
des ingen Steder, den Sætning, og den vil,
som jeg siger, ogsaa være urigtig af den
Grund, at vort Land ikke er i Stand til
at opfylde denne Pligt, og der er ingen
Mennesker i Verden, ikke folkeretlige
Regler, ikke Neutralitetsregler og langt
mindre Aftaler eller Konventioner, som
Danmark selv er gaaet ind paa, der fore-
skrive Danmark en Pligt, som vi ikke ere
i Stand til at opfylde. Det er der ingen,
der kan nægte.

Nej, de Forpligtelser, som Aftalerne i
Haag paalægge det neutrale Danmark, de
gælde alene — og det vil man kunne
skaffe sig Underretning om, naar man
gennemlæser dem — den Art mindre Neu-
tralitetskrænkelser af mere eller mindre
tilfældig Karakter, overfor hvilke vi bør
møde med Politiforanstaltninger, med Op-
syn, med Forbud o. lign. Der tales ikke
noget Sted i disse Konventioner om For-
svar for Neutraliteten eller lignende. Det
er noget ganske mærkværdigt, at paa et
Sted som Konferencen i Haag, hvor man
har forhandlet disse Spørgsmaal indgaaende,
vel mere indgaaende, end de ere blevne
forhandlede noget andet Sted i Verden,
at netop paa dette Sted har man ikke
fundet nogen som helst Anledning til
at udtale sig om, at et Land har For-
pligtelse til at forsvare sin Neutralitet,
naar den bliver krænket. Intetsteds
omtales dette, og der er ikke i nogen
af de Konventioner, der blev vedtagne
paa Konferencerne i Haag, noget som
helst Punkt, der forpligter Danmark
til at holde et Militærapparat af nogen
som helst bestemt Størrelse, hverken mere
eller mindre bestemt Størrelse. Man taler
ikke en Gang i nogen af disse Konventio-
ner om et forholdsmaessigt Militærapparat,
nej, man siger kun — og nu citerer jeg
Ord fra Konventionerne —, at en neutral
Magt er i Forhold til de Midler, hvorover
den raader, pligtig at udøve den fornødne
Opsigt o. s. v., de Midler, hvorover den
raader — ikke de Midler, hvorover den
kunde komme til at raade, hvis man fulgte
Højre, hvis man fulgte Regeringen, eller
hvis man fulgte det ærede Medlem fra
Ringkøbing (J. C. Christensen). Her er